

Naročnina

za leta 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.

Posamezna številka 1 Din

UREDNIŠTVO — UPRAVA: pri g.
Benko nar. poslancu v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. poštne hran. 12.549

izhaja vsako nedeljo

MURSKA KRAJINA

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasov

Na oglasni strani: cela stran 500
Din, pol strani 300 Din. — Cena
malim oglasom do 30 besed 10 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15% dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popust

UREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo

III. LETO

Murska Sobota, 1. aprila 1934.

ŠTEV. 14

Vsem naročnikom, sotrudnikom in prijateljem našega lista veselo „Alelujo“.

KUHAR ŠTEFAN, član ban. sveta.

PREKMURSKI VÜZEM.

Časi, doba ki jo rávno vezdaj živimo je popolnoma enáka k dnévam ki so tik pred nami, — *vüzemski dnevi*. Golgota, žalosten Veliki pétেক so nikak dnes bole v zvézi se čütéči z golgotov kmetškega národa, z žalostnim stánjom denéšnji razmer kak gdakoli. I gda nas usoda pred tákše vüzemske svétke postávi, rávno tedaj je potrebno več móči človečanstva, rávno tedaj je namesti, da se kmétska trenirana, od naráve darúvana móč pred vse postávi i z ednim pravilnim súnkom žitka, obstoja bežáj naprej pomore. Trošt, da v kom je móč i volja tá bo vzdržo, i to tem ležej, ár smo prišli na višek krize, odkod je pot že navzdol, po golgote poti, po žalostnem Velikom pétiki se bližamo k veselomi vstajenjej, — rüdecemi vüzmi.

Že nej ednok ste čüli reči, da kriza ni je lokálna, — kriza je svetovna. Gda se reši svetovna kriza, je rešena tudi naša domáča kriza. Istina je to, da jo mi rešiti vezdaj nemremo, bi jo pa lahko preprečili tedaj, gda seje ešče začéla nej, če bi svetá kmétski stan primerno k svojoj móči, od naráve njemi darúvano pamet prilíčno núcati voljo imeo. Z sküpnov, složnov móčjov i s pametnim postopanjom bi se to lahko zgodilo, ali vezdaj, gda se vodi bojna brez orožjá, gda so politíčni, národní i gospodárski interesi poedini držáv prvi cil, — je to težko. Tej problemi se morejo rešiti z dobrim ali z hüdím i rešena bo kriza túdi.

Na kelko je li mogočnost dána, se kriza pri nas v Prekmurji tíša. Vsi merodájni faktorji, ki je vidite i čütite na braníki našega národa vedno tam, se trüdíjo túdi za dobrobit i pomoč njl tam i tedaj, gda si to prizadeti niti nemislíjo. Kak pozváni čuváji zbüdjeno pázijo na národ, šteromi so odgovorni, ponúcajo vsáko prilíko za odpomoč, za tíšanje težkoč, bodisi v tej ali oni formi. Záto ne vcagati, temveč v svojem lástnom interesi vsáki si drži za svéto dúžnost, da v tom deli se vosko okleníjo svojih voditelov vsi tisti, ki ni so egoísti, ki niso ribíči kálne vodé, da se tak kémveč, kémhitreje, kémležej doségne lahko vse tisto, kaj je če že nej za popolno odstranitev ali vendar za omiljenje denéšnji težkoč nújno potrebno.

Svetovna politika rávno tak kak državna politika ima svoje interese zavolo šterih nemre ugoditi vsem željam túdi pri najbogšji volji nej. Za olajšanje krize je dúžnost dána túdi i nam. Preiti na k kmétskomi stáni primerno i dostojno življenje, pri skromni oblejki i rédni hráni ségnoti po samopomoči, združiti se v hasnoviti organizácii, paščljivo se trüdíti na pridelávanje enotnoga blagá nej samo v vékšoj nego predvsem v bogšoj količini i tistoga blagá, štero je rentabilno i dobi kúpca: je prišlo nej samo vrejmen omiljenjá krize, nego i vrejmen delne rešitvi krize. Te

žalosten Veliki pétেক se nam tak hitro spremeni v veselí Vüzem gda mo nikako olajšano si zdehnoli i spejvali veseló Alelujo. Želem, da bi búo že vezdášnji vüzem tisti.

POLIZIKA

Uredba o komasacij občin je bila dne 20. marca objavljena v „Službenih Novinah“ ter je s tem dnem stopila v veljavo.

Anglija se oborožuje ter se pripravlja na morebitno vojno. Pred

kratkim so se vršili veliki vojaški manevri v Indiji. Pri tej priliki so preizkusili nove ogromne angleške tanke, ki premagajo vse terenske težave. Na vsakem vozu je po 30 vojakov, ki zmorejo brez večjih naporov ustrahovati 3000 sovražnih pešcev.

Madžarski državni proračun bo v kratkem sestavljen. Za državno upravo je določenih 470 milijonov, za državna podjetja pa 400 milijonov pengov izdatkov, tako da bo znašal v celoti 1.140 milij. pengov. Napram predlanskemu proračunu je za 500 milijonov, a napram lanskemu pa za 35 milijonov znižan.

Bolgarski ministrski predsednik Mušanov je v zunanje-političnem odboru Sobraňa pojasnil smernice bolgarske zunanje politike in navedel razloge, zakaj Bolgarija ni podpisala balkanskega pakta ter je poudarjal, da je bolgarska vedno pripravljena skleniti s sosedi dvostranske pogodbe o varnosti in nenapadanju. Glede naše države je izjavil, da se ni zmanjšala obstoječa želja po sporazumu. V kratkem se sestane komisija za praktično rešitev vprašanj, ki so bila navedena v uradnem poročilu o priliki poseta kralja Borisa v Beogradu.

Na predsednika nemške vlade Göring je bil v Berlinu namenjen atentat. Neznanci so vrgli proti avtomobilu bombo, v dobri veri, da se v njem vozi Göring. Ta se je pa takrat nahajal na neki proslavi ter si tako ohranil življenje. Policija je aretirala nekaj sumljivih oseb.

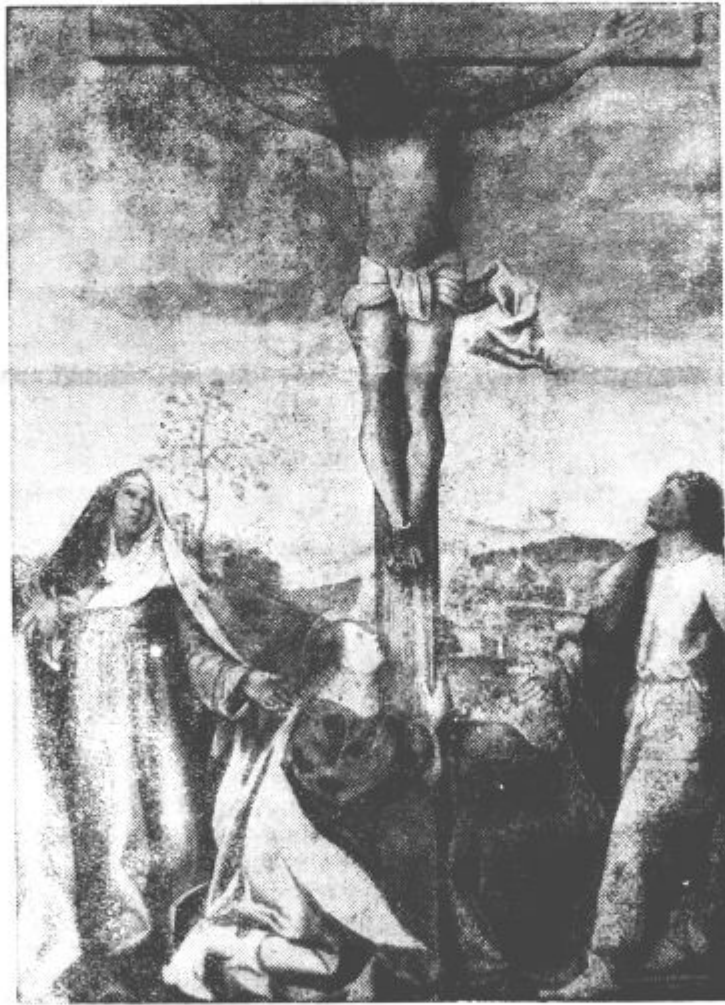
Proračunska razprava v senatu se je pričela prejšnjo sredo. Sejam prisostvuje vsa vlada z ministrskim predsednikom g. Uzunovićem na čelu. Pri načelni razpravi, ki je trajala tri dni je govorilo 19 govornikov, med njimi tudi naši slovenski senatorji. Državni proračun je bil z ogromno večino v načelu odobren.

Odnosaj med Japonsko in Ameriko se zboljšujejo ter se že mesec dni vrše pogajanja za prijateljsko ureditev spornih vprašanj. Japonci predvsem zahtevajo omiljenje prepovedi naseljavanja Japoncev v Ameriki in priznanje Mandžurije.

Poljski kmetijski minister je obiskal Budimpešto, da vrne obisk madžarskega kmetijskega ministra. Ob tej priliki se je sestel z nekaterimi vodilnimi politikami, s katerimi je razpravljajal o aktualnih vprašanjih Poljske in Madžarske.

O svetovni gospodarski konferenci smo nekoč že pisali. Sicer ni bilo onjej mnogo povedati, ker se je kmalu žalostna razšla. Sedaj se jo misli zopet sklicati. Angleški zunanji minister je sprejel Rooseveltovega odposlanca in konferiral z njim o možnosti novega sklicanja svetovne gospodarske konference.

Amerika se tudi pripravlja za slučaj oboroženega spopada. Poslanci so že pristali na zakonski predlog, da se kreditira 580 milijonov

Okrog treh pa je zaklical z močnim glasom: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo.“ In ko je to izrekel, je nagnil glavo in izdihnil . . .

dolarjev za gradnjo 120 vojnih ladij in 1140 letal.

Svet ljudskih komisarjev v Rusiji je izdal odlok po katerem se ima v bodoče odrediti višina delavskih mezd v ruski industriji glede na kakovost in količino izvršenega dela. Delavcu, ki delo slabo izvrši, se odtegne ali pa sploh ne izplača zaslužek.

Po vsej Italiji so bile pred dnevi poslednje parlamentarne volitve. Volitev se je udeležilo 10 milijonov 41.977 volilcev. Za fašistično listo je glasovalo nad 10 milijonov, proti pa 15.265 volilcev. Volitve, ki so potekle v miru, so se vršile pod silnim pritiskom fašistične organizacije.

Nj. Vel. kralj je odredil, naj se izda iz njegovih sredstev 30.000 Din

za poplavljenice v Sisku. Vest je napravila na vse prebivalstvo globok vtis.

Avstrijsko-madžarska trgovinska pogajanja so se vršila v Budimpešti. Za Madžare je sklenjena pogodba precej ugodna. Predvsem se je povišal kontingent madžarskega žita, ki je doslej znašal 7000 vagonov.

Občinske volitve, ki so prinesle tako sijajno zmago J. N. S., so hudo razburile vse strankine nasprotnike. Nekatere pritožbe, ki so jih vložili na pristojna mesta, so bile ugodno rešene in občinske volitve razveljavljene. V nekaterih krajih so se zadnji teden vršile ponovne volitve, ki so pa prinesle še večjo zmago listi J. N. S. Povsod so prirastli glasovi.

madžarskega pipnega tobaka. Imenovani je zelo premožen, tako da nima niti najmanjše potrebe, da se spušča v ta posel. Drugega si ne moremo misliti kakor, da goji tihotapstvo le kot šport. Večkratne visoke denarne globe ga bodo že izpametovala.

— **Velikonočni dar.** G. Hartner je podaril vsem revnim otrokom svojih marofskih nastavljenec nove obleke kot velikonočni dar. Prizadeti starši se svojemu gospodarju za velikodušni darilo iskreno zahvaljujemo.

Med Soboto in Tišino.

Kdo ne pozna v Prekmurju Sobote in kdo ne pozna Tišine? In kdo ne pozna teh pet kilometrov bele ceste, ki vodi iz Tišine v Soboto in iz Sobote v Tišino. Pa pravijo, da ni vseeno, če greš iz Tišine v Soboto ali če greš iz Sobote v Tišino. Čudil sem se temu, pa sta mi pravila dva gospoda svojo dogodivščino: Nekega dne sta se vsedla v Tišini, ko je bilo solnce še prav visoko, na kolesi in se peljala po opravkih v Soboto. Ko so bili opravljeni, sta se znašla z dobrimi prijatelji v veseli družbi, da je postala že poznata ura in trda tema, predno sta se zvihtela na kolesi in usmerila proti Tišini. V glavo jima je padla blaga misel, da bi bilo morda vendarle bolje, da bi gnala svoji kolesi za uhlje v Tišino, pa sta odklonila tako namero, kajti čutila sta v sebi še toliko moči, da bi kljubovala beli cesti tudi ob polnočni uri. Izkazalo se je že kar od začetka, da pot v Tišino ni natančno tako ravna, kakor je bila iz Tišine, kajti vozila sta po lepih vijugah, pa to se mora priznati — sprva brez nesreče. Naenkrat pa je enega zmanjkalo: preblizu je bil občestni jarek, kolesu se je zahotelo oddiha: drugi pa je nadaljeval junaško svojo pot, medtem ko je prvemu klonila trudna glava poleg ujaljenega kolesa. Naenkrat pa opazijo njegove zamegljene oči, da se mu bliža luč, kaj luč, zdel se mu je cel žaromet; vendar čez čas je opazil, da se mu v izbornih krivuljah bliža kolesar, kmalu je spoznal v kolesarju svojega sodruga, namenjenega v Tišino, vozečega se pa proti Soboti. Že se mu je smehljalo srce, ko je mislil, da ga je njegov sodrug pač pogrešil in ga prišel iskat, tem bolj pa je bilo njegovo srce škodoželjni, ko mu je sodrug povedal, da je namenjen v Tišino, pa čeprav je vozil proti Soboti. Tudi njemu se je pripetila nesreča: tudi njegov konj je zdivjal in se nekaj vrtel tam sredi gozda, tako da je izgubil pravo smer ter v temni noči dirjal od doma mesto proti domu. Pot je bila pač daljša, druge nesreče ni bilo. Pa reci kdo, da je iz Tišine ravno tako daleč v Soboto kakor iz Sobote v Tišino...

— **Mlada sraka se je — ujela.** Gospodu S. učitelju sta izginila pred božičem dva dragocena prstana. Meseca febr. je ta opazil enega v neki izložbi. Stopil je v lokal in vprašal, odkod imajo prstan. Ker ni dobil zaželjenega odgovora, se je klaverno poslovil. Podal se je k drugemu „izložniku“, kateremu je razložil zadevo o prstanih. Nekega dne se je oglasila pri tem „izložniku“ mlada deklica, ki je ponujala na prodaj — drugi prstan. Zanj je prosila le borih 65 Din. „Izložnik“ je takoj zaslutil, da je ta prstan last g. S. učitelja ter je skrivaj telefoniral po žandarja. Deklica je izprva trdila, da ima prstan od svojega fanta, a je po spretnem zaslišanju končno priznala, da je oba prstana izmaknil pri g. učitelju, ko je tam služila. Enega je prodala drugi

dan po tatvini prvemu „izložniku“ za 55 Din. Drugega je hotela vnovčiti boljše, toda tokrat ji usoda ni bila mila, — ujela se je na limance. Prstana je žandermerija izročila g. učitelju, mlada sraka pa premišljuje, kako bi si oprala lim, ki se je grdo drži. Zadeva o prstanih pa še ni končana in jo bo uredila roka pravice.

Dolnja Lendava:

— **Divjaštvo.** Dne 20. 3. t. l. so v Gaberju nekateri ponočnjaki spet zdivjali. Z metanjem kamenja v šolsko poslopje in še nekoliko kmečkih hiš so razbili mnogo steklenih oken in napravili občutno škodo. Z metanjem kamenja v sobe so ogrožali tudi življenje spečih oseb. Orožništvo je krivce menda že izsledilo. Ti pač zaslužijo primerno kazen za kar jih pristojni oblasti posebno priporočamo.

Turnišče. Dne 22. 3. 1934 so tu naši orožniki prijeli nekega medjimurskega cigana in vojnega begunca ter ga predali voj. oblastim. Cigan Oršoš Franjo je imel pri sebi napačne dokumente, pa mu vseeno nič ni pomagalo.

— **Lahhek zaslužek.** M. A. iz D. Lendave je že dolgo brez posla, pa je tuhtal kako bi prišel do denarja. In res je prišel do njega. Pa ne mislite da ga je delal. O ne! Šel je na pot, ljudem se predstavil kot zastopnik firme za povečevanje fotografskih slik, a je slike s svojimi pomočniki samo z črtanjem povečal. Prej pa si je dal izplačati od strank po sto Din za sliko, katera je bila vredna mogoče le 10 Din. Za ta nedovoljen greh sledi kazen. Ljudje, bodite previdni!

Turnišče. Na sejmski dan dne 23. 3. 1934 je prišel Česar Štefan iz Lipe v gostilno g. Balažiča ter tam začel preklinjati in razbijati, dokler ga ni gosp. Balažič vrgel iz gostilne.

Sv. Jurij. V petek proti večeru je pričelo goret pri posestniku Donoša Josipu. Gorela je velika oslica slame. Ker se je nahajala oslica prav v bližini gospodarskega poslopja, je obstojala resna nevarnost, da se vname tudi gospodarsko poslopje, kar pa so preprečili naši vrli gasilci iz Sv. Jurija in iz Rogaševcev, ki so bili takoj na licu mesta in tako preprečili večjo nesrečo. Kako je požar nastal je neznan.

Sotina. Banovinska cesta Sotina-državna meja nam nikakor ne more biti v ponos! Most pri gostilni Čurman je že tako izpodjeden, da je cesta na tem mestu pičila 2 m široka in obstoja resna nevarnost, da si v noči ne samo voznik, ampak tudi konji in tudi najtreznejši popotnik zlomi vrat. Potom časopisa se že vdrugič obračamo na merodajne činitelje, in jih prosimo, da vendar enkrat odpravijo to skrajno zanikrnost! Ne moremo namreč verjeti, da bi ne bilo toliko denarja za popravo takšne malenkosti. V slučaju kakšne smrtne nesreče pa bode takoj denar za dve do tri članske komisije. Čim več se bode odlasalo, tem večji bodo stroški!

Serdica. Gospodinjstvo nadaljevalni tečaj, katerega je z nje lastno marljivostjo vodila učiteljica gđc.

NAŠA KRAJINA

Murska Sobota:

— **Smrt.** V visoki starosti je v Novem mestu preminul g. Jurij Gregorc, oče tukajšnjega sreskega sanit. referenta g. dr. Gregorca. Naše iskreno sožalje!

— **Osebnost vest.** Po večmesečnem službovanju zapušča te dni naš kraj žand. podp. g. Dušan Joković in odhaja v Novi Sad. — Ministrstvo prosvete je namestilo za honorarnega učitelja na tuk. drž. realno gimnazijo g. Štruklja Vojteha, diplomiranega absolventa filozofske fakultete.

— **Tečaj za strojnike in kurjače.** Združenje obrtnikov v Murski Soboti, naznanja, članom lastnikom parnih strojev, da priredi referat za pospeševanje obrti v Ljubljani tečaj, za kurjače in strojnike v Murski Soboti v mesecu aprila t. l. Vsi, ki bi se radi udeležili tečaja, se opozarjajo, da pošljejo svojo prijavo čimprej na naslov združenja obrtnikov v Murski Soboti. — Uprava združenja.

— **Občni zbor „Soče.“** Podružnica društva „Soče“ v Murski Soboti je imela 24. marca t. l. občni zbor. Čeprav je bila ura za zborovanje neprimerna, je bila vendar udeležba častna. Podpredsednik je po otvoritvi podal kratko poročilo o društvenem delovanju in posebej še o namenu, ki ga imajo emigrantska društva. Podružnica ni izpolnila popolnoma programa. Razen Rapala in družabnega večera ni bilo vprizorjenega ničesar. Glavno nalogo pa je izvršila! Ves razpoložljiv denar, katerega je vplačalo 87 članov, je poklonila izgnanim rojakom, tako, da je bil uspeh končno le dovoljen. Popolnoma umestne so bile besede g. Pertota, ki so služile predvsem pojasnitvi o položaju, a tudi podčrtavanju sloge in popolne odkritosrčnosti, kar velja sicer za vsa društva, prav posebno pa še za Sočane z ozirom na namen in cilj, katerega hoče uresničiti. Tajnik je poročal o gibanju članstva, blagajnik pa o članarini in njeni uporabi. Društveno imetje je velika knjižnica v Murski Soboti, knjige pa so večinoma na meji. Podružnica ima 28 ambulantskih knjižnic po 50 in 100 komadov. Kako se narod poslužuje knjižnice, je pojasnil knjižničar. Končno se je sprejel predlog, da ostane

ne članarina ista kot v lanskem letu. Izvoljeni so bili v odbor: **Gabrijelčič Fran** predsednik, **Hvala Marij** podpredsednik, **Novak Tatjana** tajnica, **Gregorič Franc** blagajnik, **Hvala Alfred** knjižničar, **Požar Zdenka**, **Gomišček Izidor**, **Mlekuš Zora**, **Klanjšček Fran**, **Knez Josip**, **Šavli Dreja**, **Dr. Vadnal** in **Deškovič Milan**. V nadzorstvenem odboru sta gg. **Šinkovec Ciril** in **Dolenc Anton**. Poseben odsek, obstoječ iz treh dam ima nalogo, zbirati perilo, obutev in obleko med letom, da nas ne bo našla prihodnja zima nepripravljene v pomoči za naše siromake.

— **Prva transfuzija krvi v tuk. bolnišnici.** V sredo, dne 28. t. m. dopoldne se je izvršila v tuk. bolnišnici prva transfuzija krvi. Žena poljskega delavca **Bernard Orša**, mati dveh otrok, se je odločila po nasvetu zdravnikov, da reši svojemu bratu **Jožefu**, ki bolega na težki dolgotrajni bolezni, življenje s tem, da je darovala liter lastne krvi. Transfuzijo je izvršil kirurg g. dr. **Brezovnik** ob asistenci g. dr. **Smerdu** a in ob odličnem instrumentiranju č. sestre **Ciprijane**. Operacija se je izvršila z najmodernejšimi instrumenti, kar je za sluga šef zdravnika g. dr. **Brandieua**, ki v teh kritičnih časih ni štedil naporov, ter s svojim vplivom pripomogel k nabavi tako modernih operacijskih sredstev. Plemenita darovateljka je zapustila drugi dan zdrava bolnišnico, njen brat **Jožef** pa se odlično počuti.

Gornja Lendava:

— **Gornjalendavska posojilnica** je imela v nedeljo 18. marca svoj III. občni zbor. Iz poročila načelstva in nadzorstva je bilo razvidno, da ima posojilnica med narodom veliko zupanje. Vloge so vkljub denarni zbežanosti narasle za 40.000 Din, tako da znaša sedaj njihovo stanje skoraj pol milijona dinarjev. Posojil je bilo izdanih 32 v iznosu 56.000 Din. Tu di čisti dobiček je zadovoljiv z ozirom na denarni promet. Imenovana posojilnica je ena najsolidnejših in najpriporočljivejših v vsej okolici.

— **Tihotapstvo.** Vkljub življenski nevarnosti izvršujejo gotove osebe drzna tihotapstva. Dogodi se, da se včasih zasači tudi kak premožen fant, ki tihotapi le iz strasti. Zadnji teden so zalotili fin. organi v Trdkovski grabi nekega **K. M.** iz G. Lendave, ki je prinesel čez mejo 162 komadov

Stibler Julija in katerega je redno posečalo 14 deklet bližnjega okoliša, se je zaključil v nedeljo, 25. t. m. V nabito polni šolski sobi so se nam gojenke tečaja predstavile z igro trodejanko „Prisegam.“ Aplavzi koncem posameznih dejanj so živo dokazovali, da so bile prav vse vloge dobro podane. Koncem prireditve se je vršil diužabni večer, na katerem so se gojenke zahvalile priljubljeni voditeljici, čast. g. kaplanu iz Sv. Jurija ter g. šol. uprav. ter z primernimi darili dokazale svojo hvaležnost. Prireditve je posetil tudi živinozdravnik iz Murske Sobotice g. Samec ter izpregovoril nekoliko vzpodbudnih besed na mladenke. Da dekleta sama uvidevajo korist takšnega tečaja je najboljši dokaz ta, da so po trikrat tedensko redno obiskovale tečaj in sicer od 14. do 22. ure. Tečaj se je bil namreč nekoliko pozno pričel in radi tega je bilo treba pohiteti. Vsa čast takšnim vrlim mladenkam! Želimo, da bi se tečaj vršil tudi prihodnje leto ter da bi mu merodajni činitelji nudili in moralno in materialno podporo.

Med tednom :

DOMA :

Orkanska nevihta je divjala pretekli teden nad Splitom in bližnje okolice. Po silni plahi se je vsula debela toča, ter uničila zgodnjo zelenjava in razcvetelo sadno drevje. Računa se, da znaša škoda več milijonov.

Ogromno škodo so povzročile vode v Loški dolini. Več vasi je pod vodo in ljudje so se morali izseliti in poiskati začasne strehe pri sosedih. Povzročena škoda je ogromna in jo bo mogoče oceniti šele potem, ko poplava mine. Tudi iz drugih krajev naše države poročajo o razbesnelih vodah. Največ škode je povzročila Sava pri Sisku, kjer so valovi odplavili nasip.

Na otoku Javi je umrla milijarderka Ana Duncan, ki je po rodu iz Jugoslavije. Sedaj iščejo oblasti srečne dediče, saj je pokojna zapustila 4500 milijonov v našem denarju.

V kratkem bo v Aleksincu razprava proti tamošnjem kmečkem bogatašu Mirko Pešiču, ki je jemal po 400 odstotkov obresti ter spravil mnogo kmetov na beraško palico. Ovadil ga je naposled eden od njegovih bivših prijateljev iz maščevanja, ker mu je moral plačati za dolg od 200.000 Din 120.000 Din obresti.

O občinskih uslužbencih.

Nedavno je izšla nova banska uredba o občinskih uslužbencih, koje glavne določbe bodo zanimale tudi naše čitatelje. V naši krajini uslužbencev v smislu te uredbe z malimi izjemami skoro nismo poznali, ker so občinske posle v dosedajšnjih malih občinah v pretežni večini prav zadovoljivo vodili župani sami in to največ le z malenkostno odškodnino. Tudi pomožno službo pri občini so vršili skoro vsako leto drugi ljudje za manjšo letno nagrado in se menjavali skoro vsako leto. Z združitvijo malih občin v velike upravne občine in s povečanjem njihovega delokroga pa je postalo to stanje nemogoče in uspešna uprava teh večjih upravnih edinic zahteva boljše usposobljene stalne uslužbence pri občini.

Občinski uslužbenec je oseba, katero je občina sprejela v svojo službo, da vrši posle njene pristoj-

V Kamnolomu pri Banjici ob novi železniški progi Peč - Priština se je dogodila strašna nesreča. Plaz kamenja se je vsul na zaposlene delavce in jih pokopal pod seboj. Ko so odkopali kamenje so našli 4 delavce mrtve, peti pa je umrl na poti v bolnišnico. Poleg teh je še 14 težko ranjenih. Domnevajo, da je še pod kamenjem nekaj mrtličev.

DRUGOD :

V Haagu je po kratki bolezni umrla mati holandske kraljice. Bila je stara 78 let.

Dva kilometra širok zemeljski plaz se je odtrgal z gore Ercole v Italiji in se pomika proti bližnjim vasi. Pomika se z hitrostjo 1 km na uro. Med potoma je porušil več mostov ter mnogo hiš. Nekatera posestva so se premaknile že za 15 m s svoje prvotne lege.

Silen vihar je divjal v pokrajini Charroi v Belgiji ter povzročil ogromno škodo. Nad tisoč poslopij je porušeni. Z več sto stanovanjskih hiš je vihar odnesel strehe. Mnogo ljudi, med njimi tudi otrok, je bilo ranjenih. Nekaj jih je že umrlo. Povzročeno škodo cenijo na najmanj 100 milijonov belgijskih frankov.

V japonskem mestu Hakodate je izbruhnil požar, ki je kmalu zajel skoro vso mesto. Ker so bile vse hiše iz lesa, je bilo reševanje zelo otežkočeno. V divji paniki so se skušali ljudje rešiti. Na cestah je nastala tako nevarna gneča, da je prišlo na križiščih do pobojev. Mnogo ljudi po večini žensk in otrok je izgubilo življenje. Škoda je ogromna. Med vpepeljenimi poslopji je zelo mnogo velikih trgovin, več bank in tudi cerkva. Po požaru je nastopil vihar in silen mraz. Število človeških žrtev znaša 1556.

Pregledovanje in žigosanje sodov.

Na osnovi odobrenega delovnega programa za pregled in žigosanje sodov pri področnih postajah za kontrolo sodov se bode vršilo žigosanje sodov :

V Murski Soboti meseca aprila dne 12. in 13., meseca maja dne 12. in 13., meseca junija dne 11. in 12.

Beltinci. Na velikonočni ponedeljek, to je 2. aprila ob 9 uri se bo vršil ustanovni občni zbor „Sadjarske in vrtnarske podružnice“ v beltinski šoli. Na dnevnem redu je poučno predavanje.

nosti. Odločbe (dekrete) o službenih razmerjih občinskih uslužbencev (postavitve, imenovanje v položaje, napredovanje, sprejem ostavke, odpust iz službe itd.) izda, kolikor ni to z uredbo določeno drugače, občinski odbor. V nekaterih slučajih se zahteva soglasje bana.

Službena mesta občinskih uslužbencev so glavna in pomožna. Na glavna službena mesta se postavljajo uradniki in uradniški pripravniki, na pomožna pa ostali uslužbenci. Uradniki so upravni in strokovni uslužbenci. Upravni uslužbenci so : delovodja (tajnik), blagajnik, knjigovodja, pomožni delovodja, pomožni blagajnik ; strokovni uslužbenci so : zdravnik, živinozdravnik, inženjer, tehnik, agronom in drugi. Vseh teh uslužbencev ne bo mogla imeti vsaka občina ampak večina bo lahko nastavila le delovodjo ali tajnika. Položaja uradnika nimajo babice, konjači, cestarji, meso-ogledniki in podobno.

Prekmurci in Slavi.

Včasih je tudi molčanje greh. Posebno če stopajo pred nas vprašanja, o katerih ne vemo, kdo naj bi jih zastavljali in kdo nanje odgovarjal. Pogledi so včasih kakor tiha očitanja. Dušimo se v molku tesno drug ob drugem. Vsak pa ima nekje na dnu svoje notranjosti še to in ono prikrto besedo, ki bi jo moral že davno izpovedati. Recimo ono o Prekmurcih in Slavih.

Kaj smo? Eno ali dvoje?

Univ. prof. dr. Matija Slavič, bivši izvedenec za Prekmurje pri mirovni konferenci v Parizu, nam daje v uvodu svoje knjige „Prekmurje“ lep odgovor na to :

„Madžari so zabranjevali vsak stik prekmurških Slovencev z drugimi Slovenci in so gojili misel, da so prekmurški Slovenci v narodnem oziru nekaj popolnoma posebnega, slični sicer Slovincem, a ne isti narod z istim jezikom, ampak z nekim posebnim starim „vendskim“ jezikom. Pri madžarskem ljudskem štetju l. 1890 so še bili šteti Slovenci v svoji rubriki z napisom Slovenci ali Vendi. Leta 1910 so jih dejali v rubriko „Druge narodnosti,“ v kateri so šteli tudi cigane. Tako so hoteli zbrisati sled Slovencev.

To miselnost posebne prekmurske „narodnosti“ je zastopala celo ogrska delegacija na mirovni konferenci v Parizu l. 1919. Njen izvedenec za Prekmurje, srednješolski profesor Aleksander Mikola v Budimpešti, rojak iz Puconc (Pravilno menda iz G. Petrovec) v Prekmurju, je povdarjal to misel, da bi dokazal, da Prekmurje etnografski ne spada k Jugoslaviji.“

Teorija vendskega slovenstva in posebne prekmurske narodnosti je plod in grda nemoralna špekulacija tujega imperializma, s katero je hotel pred kulturnim svetom zatajiti slovenski narod tostran Mure.

Brez dvoma so Madžari oprli to teorijo na premalo poznano slovansko zgodovino. Iztaknili so nekje Vende in pozabili, da so z imeni Wenden in Winden germanski zgodovinarji narisali Slovane.

Ne bi bilo potrebno še danes razprševati to megleno teorijo, ki pred znanstvenim svetom sploh ni mogla nikjer priti v poštev, a je bila za demagogijo in za beganje neinformiranega ljudstva pripravna in zadostna. Tako je zavedla nekatere tako daleč, da so še dolga leta po osvobojenju dajali celo v delu prekmurskega ča-

sopisja povdarek vendstvu prof. Mikole in madžarskih diplomatov. Odpor slovenske javnosti proti „povendenju“ prekmurske „narodnosti“ in govornice se je tolmačil celo kot preganjanje prekmurščine.

Kdo je kriv, če je ta boj, ki je bil menda vse prej kakor res jezikoven (niso ga namreč podprle jezikovne in jezikovno zgodovinske razprave), vplival na razvoj prilik v Prekmurju dokaj slabo. Ne samo, da je ta povdarek separatizma oviral na poti k poglobitvi nacionalne zavesti in jugoslovnski orientaciji, marveč je tudi pri Slovencih z onstran Mure, ki se niso morda dovolj poglobili v vprašanje prekmurskega narečja, ustvarjal težke ovire in predsodke.

So stvari, ki morajo umreti, ker so jih rodile zmote. Umreti, če še kje tlijo, morajo tudi teorije o vendslovenstvu in predsodki o prekmurskem narečju.

Zgodovina je dokazala, da smo eno. In jezik, kaj pravi?

Če bi ne poznali niti ene strani naše zgodovine, bi nam bilo dovolj, da prislunhemo lepotam narodove govornice v Prekmurju. Bogastvo slovenskega jezika je baš v pestri raznolikosti narečij, ki se vsako zase s svojim lokalnim povdarkom in posebnostim rahlo loči od književnega jezika, a je istisnilo vanj vse svoje življenjske sokove. Slovenski pisatelji niso zajemali samo snovno, ampak tudi jezikovno bogastvo iz svojih domačij. Jurčič je zajemal v dolenskem narečju, Finžgar zajema v gorenjsčini, Pregelj v toliminščini, Župančič v belokrajinski govornici itd. Lepote in bogastva prekmurskega narečja čakajo skoro še vse baš sinove prekmurske zemlje, da jih prelijajo tudi v književni jezik, kakor prelijemo goreči svetilki olja. Mladi prekmurški pisatelj Miško Kranjc si je že zavihal rokave in se lotil tega dela. Brez dvoma so tu še velike naloge. Toda le z njih rešitvijo se postavijo res pravi in nezlomljivi temelji narodnega preporoda in napredka.

Iz vsega tega sledi, da prekmursko narečje nikakor ni obsojeno na smrt, ampak bomo vsi, kar nas je, ki nam je na srcu dobrobit slovenskega jezika, podpirali to narečje, da se očuva z vsemi svojimi jezikovnimi lepotami tudi v bodočnosti. Še bolj naravno in neovirano se bo pretakalo od roda do roda, kakor se pretakajo druga slovenska narečja. Pač pa bo to narečje polagoma vedno bolj oživljalo tudi književni jezik, ki bo „Slave“ tostran Mure t. j. Prekmurce in „Slave“ zonstran Mure nerazvezno spajal v eno. A. Š

V občinsko službo sme biti samo sprejet jugoslovanski državljan, ki je polnoleten, duševno in telesno zdrav, dobrega vedenja, obvlada popolnoma službeni jezik, ima predpisano predizobrazbo, ki ni starejši od 40 let, ki je zadostil vojni obveznosti, je samo praven, v posesti častnih pravic in ne predkaznovan zavoljo gotovih prestopkov. Na glavna službena mesta se ne more postaviti oseba, ki uživa kakoršnokoli pokojnino.

V mestnih, trških, zdraviliških in takih občinah, ki imajo 3000 ali več prebivalcev, se smejo postaviti za upravne uslužbence le osebe, ki imajo vsaj popolno srednjo ali tej enako strokovno šolo z zaključnim izpitom, tri leta pripravljalne službe ter dovršeni tečaj po § 91 zakona o občinah. V podeželskih občinah, ki imajo do 5000 prebivalcev in kojih davčna osnova ne presega 150.000 Din letno ter v ostalih spredaj ne navedenih

občinah se smejo postaviti za upravne uslužbence osebe, ki imajo vsaj 4 razredne srednje ali njej enake strokovne šole, trileta pripravljalne službe ter dovršeni tečaj iz § 91 zakona o občinah. Strokovni uslužbenci morajo imeti isto kvalifikacijo, ki je predpisana za dotično stroko v drž. službi. Pripravljalna služba traja tri leta, za diplomirane pravnike pa, ki so oproščeni tečaja po § 91 zakona o občinah, pa dve leti. Glavna službena mesta se spopolnjujejo na osnovi razpisa, ki se mora objaviti v Službenem listu banovine, na občinskih deski in po potrebi tudi v drugih listih. Rok za vlaganje ne sme biti krajši od 30 dni. Prošnje je vložiti pismeno ter jim priložiti listine, iz katerih je razvidno, da prosilec odgovarja zahtevam za službo. Za postavitev je treba pristanka bana.

(Dalje)

Dr. Ivan Lah

V jutru vstajenja.

„Stražo imate danes po polnoči vi!“

„Jaz?“

„Da.“

Že sem hotel vprašati, zakaj, ko sem se spomnil, da vojaščina tega vprašanja ne pozna.

V tem hipu sem spoznal, da ni bila uslišana moja prošnja, ki sem jo nekoč mimogrede poslal v nebesa: da bi mi ne bilo dano stražiti v dveh nočeh: v sveti noči in na veliko soboto pred vstajenjem. Toda v tistih viharnih časih, ko so milijoni trpečih, stradajočih in umirajočih pošiljali svoje prošnje v nebesa, je bilo skoraj krivično pričakovati, da se bo Bog brigal za tako mlalenkost, kakor je straža v noči. Saj je moralo ostati toliko nujnejših in važnejših prošelj nelzpolnjenih.

Stopil sem na dvorišče in se ozrl po nebu. Na vzhodu je vzhajal mesec nad rusko-poljsko pokrajino, blede mesečina se je razlivala nad meglenimi holmi in ravninami daleč tja do temnih obronkov, kjer je bila fronta.

„Prav za prav bi bilo najbolje, da ne grem spat . . .“

Toda do polnoči je bilo še daleč. Vzel sem puško in odšel na stražnico. Nekaj vojakov se je valjalo na umazanih deskah, dvoje jih je smrčalo v trudnem spanju, težak, smrdljiv zrak je polnil vso zatohlo sobo. Stegnil sem se na klop in zadremal. V polsanjah sem se spominjal doma. Na veliko soboto so zazvonili zvonovi mogočno radostno, po vasi so hitela pražnje oblečena dekleta z jerbasi na glavah, beli prti so frfotali v vetru, ko so se vračale gručema iz cerkve, so bile kakor pisanice, ki so se raztrkljale iz peharja. Otroci so čakali nestrno na domačih pragih in čez čas so se pojavili na vasi s prvimi piruhi v rokah. Sami niso vedeli, kam bi od veselja, dokler niso začeli trkati ali sekati in piruh za piruhom je šel v nič. Zvečer je bilo po vsej vasi slavnostno tiho, vse hiše so se svetile v prazniški beloti, dokler jih ni zagrnila visoka noč, polna vznesenega pričakovanja. Komaj je vas trdno zaspala, so se že začeli prvi koraki zgodnjih vernikov, ki so hoteli biti prvi v cerkvi pri božjem grobu, da si zaslužijo ime „kleofa.“

„Auf!“

Trda roka me je zbudila iz lepih sanj, korporal je nekaj zgodrnjal, pogledal sem na uro; bila je dvanajst.

Vzel sem puško in odšel na prosto. Sveži nočni zrak me je poživil; zunaj je bila jasna noč, z milijoni zvezd, svetla, visoka. Noč pred vstajenjem.

Nisem se več pritoževal, da ni bila uslišana moja prošnja; lepše je tu nego tam v zatohli sobi.

Velika vojašnica, ki je bila prej dom ruskih kozakov, je bila ograjena, samo na nekaj mestih je bila ograja podrta, ker so jo bili razrušili topovi. Straža je bila potrebna zaradi vojakov, da niso uhajali v bližnje mesto.

Ob vzhodni strani vojašnice je bilo nekaj ruskih grobov, ki so ležali tam pozabljeni in zaraščeni, zaznamovani z lesenimi križi, na katerih se je komaj še poznalo imena onih, ki so padli pred letom, ko se je ruska armada umikala. Obstal sem pred njimi in se zamislil. Bog ve, odkod jih je zanesla sem pot, in tam nekje daleč trepeče danes srce v mislih nanje, ko se slavi svetli praznik Kristova vskresenja. In danes zjutraj bo ljubeča mati v duhu iskala sina, da ga poljubi za velikonočni pozdrav: Hristos

voskrese! Dolgo sem stal tako in premišljal, ali imam kako dolžnost do njih, do teh bratov, ki so padli v boju za mojo svobodo ali morem kaj storiti zanje, ki so zakopani v lastni zemlji pod tujo oblastjo. Ali je dovolj tih spomin? . . .

In kakor da se je dvoje temnih senc dvignilo iznad grobov, sklonili sta se druga k drugi kakor v bratovski objem:

„Hristos voskrese.“

„Vo istinje voskrese,“ sem zašepetal in glas mi je zastal. Nočna tišina je bila ubijajoča. Daleč na okrog, kar je neslo oko, sama prostrana gluha pokrajina, brez glasu življenja, kakor pokopana v neskončnem grobu, hladna in brezčutna, kakor da ne sanja o vstajenju. In vendar, ali ne prihaja od neke daljno zvonjenje. . . .

Ali so to zvonovi? Na vzhodu se je jelo svitati. Daleč-daleč se je pokazal rdeč pas nad ravnino, kakor da je hotel ločiti zemljo od neba. Krvavo-ognjeno žarenje se razlivalo nad obronki in obrobijalo obzorje, kakor da je onstran teh temnih daljav že svetel dan, slavnosten praznik, ki ga slave milijoni, dočim mi čakamo tu v neskončni poltemi in ne poznamo več praznikov. Kakor črna brezdušna plast je ležala na zapadu Evropa, rdeče reke krvi so tekle preko nje in milijoni so se gnetli in potapljali v njih.

Stopil sem v kot k ograji in se oziral proti vzhodu, da čim prej zagledam svet velikonočnega jutra, velikega praznika, ki ga bodo praznovali ljudje to in onstran železne fronte, polni upov in pričakovanja. Zdelo se mi je, da vidim pred seboj svet, poln muk in solz, do tal so upognjena telesa spokornikov, ki se zbirajo v neskončno procesijo: niti zvonovi ne pojo kakor nekdanj, niti pesmi ne done, niti bandera ne plapolajo v rajskem veselju, kakor prejšnje čase. Strašen greh leži nad vsem in mori duše, odrešenja željne. Kakor da doni iz zemlje obupen klic: O Bog, zakaj si nas zapustil? . . .

A na nebu so migljale zvezde tako čisto in mirno kakor vselej ob jutru vstajenja in kot da so nebeške višave odmevale: Vi ste njega zapustili . . . Od onih temnih gozdov, kjer se je vila fronta, se je začulo zamolklo grmenje . . .

Naenkrat sem začul korake. Bližali sta se dve ženski postavi. Kaj ženski? Saj vendar ni v vsej vojašnici niti ene ženske. In vendar: oni dve prihajate od vojašnice sem. Spomnil sem se, da je pravil nekdo, da je obiskala polkovnika njegova nečakinja. Polkovnik je bil Poljak. Ostal sem na svojem mestu in skušal razrešiti uganke, kam sta namenjeni. Bližali sta se tiho, držeči se za roke. Bili sta elegantno oblečeni gospodični; eno iz njih je pokrival črn pajčolan. Približali sta se grobovom. V svitu prvega jutra sem mogel razločno spoznati njiju obraza. Stopili sta med grobove.

„Tu,“ je rekla prva svoji tovarišici s črno kopreno. Govorila je ruski.

„Kolja!“ -je vzkliknila druga in padla ob grobu na kolena. „Kolja! Tu ležiš? Moj Kolja!“ Zaihtela je pretresljivo in spustila šopek rož na grob.

„Kolja! Hristos voskrese! Kolja, ali pomniš? . . .“ Jok ji je zastavil besede.

Njena tovarišica je stala molče poleg nje in si z robcem brisala solze.

„Kolja, jaz sem tu . . . pri tebi, Kolja! . . .“

Rihljala je z onemoglo roko trdo prst po grobu, sklonila se prav do groba in ga poljubila.

„Hristos voskrese! . . .“

Nem in gluha je ležal grob v senci vojašnice. Mrtev grob med grobovi. Ljubezen ga je prišla obiskat, kakor lučka plapolala na njem, grob molči, kakor noč okoli nas. Kje je Kolja, tisti Kolja, ki je bil morebiti lep, mlad oficir in se je moral ločiti od ljubečega srca in zdaj je tu njegov zapuščen grob? . . .

„Pojdiva,“ je šepnila prva in dvignila svojo tovarišico s tal. Še sta stali nekaj časa naslonjeni druga na drugo. Jutro vstajenja je zažarelo od vzhoda. Tiho sta izginili dve temni senci ob zidu vojašnice . . .

Stal sem še dolgo ob ograji in gledal na Koljev grob, kjer so se v jutranjem svitu čim dalje bolj blestele rdeče rože.

Jutro vstajenja.

Pozneje se mi je razodela vsa skrivnost. Bili sta sošolki v nekem tujem internatu. Ena je bila Poljakinja, druga Rusinja. Ko je nastala vojna, sta se ločili. Obe sta odšli domov. Vojna je divjala že dve leti; Kolja je padel in tuja vojska je zasedla Poljsko. Polkovnik je dovolil nečakinji, da obišče in ona je povabila prijateljico: vedela je, da je tu Koljin grob . . .

Zasijal je dan. Vse, kar se je zgodilo v noči, je prešlo, kakor sen. A v mojem srcu je bilo prazniško veselo, velikonočno: videl sem dve ljubezni, združeni na grobu, ko se je svitalo jutro vstajenja.

Pomladna pesem.

† Zbašnik France

Solčni vi dnovi — ej sama pomlad,
mehki vetrovi — ej sama pomlad,
pisano cvetje — ej sama pomlad,
svatovsko petje — ej sama pomlad.

Prišli so žarki — skoz okno skočili,
prišli vetrovi — pa se pošalili,
cveti — metuljčki na okno so seli,
drobni škrjančki so zapeli:

„Pridi oj starček, poglej jo pomlad!“

Pa se je vzdramil in stopil v pomlad:
žarki so zlati v oko se mu vkrali,
vetri iz duše bridkosti pregnali,
cvetje mu belo na glavo je selo,
v srcu — škrjančkov roj — sladko zapelo:

„Ej čudovita, prelestna pomlad,
skoro da novih si nad mi vzbudila,
skoro, ej skoro si me premotila:
skoro da mislim, da vnovič sem mlad!“

I. CANKAR:

Legenda o Kristovi suknji

Ko je Kristus umrl, so vadljali pod križem vojščaki za njegovo suknjo. Dobil pa je vadljo Markus iz Panonije.

Kristova suknja je bila šita iz grobega rdečega suknja, rezana vsa iz enega kosa. Šivala jo je Marija sama, ko je bilo Kristu sedem let. Na rdečo suknjo so kapale njene rdeče solze, ko je mislila na sinovo trpljenje in smrt. Tistih solz ni bilo mōči izbrisati, poznajo se še dandanašnji. Kristus je oblekel suknjo in je nislekel petindvajset let. Kakor je rasel, tako je rastla suknja čudežno z njim. Nosil jo je, ko je tolažil žalostne, odpuščal grešnikom, lečil bolnike, dramil mrtve. Tudi jo je nosil, ko je jokal krvave solze na Oljski gori in ko je nastopil pot na Golgato.

Markus iz Panonije si je ogrnil Kristovo suknjo, da bi se razkazal pred vojščaki. Ali komaj jo je ogrnil, ga je zbolelo srce in njegove oči so izpregledale. Odpasal si je meč, ni slišal zasmehovanja, ne hudih besed in je šel, kamor ga je gnalo spoznanje.

Videl je krivico, ki je prej ni videl; videl je, da so deležni trpljenja in križa tisti, ki lajšajo trpljenje trudnim in nosijo križ omahujočim; in nazadnje je videl, da bo njih plačilo večno in nezasišano veselje; in nazadnje je videl tisočletno kraljevstvo pravice in blagoslova božjega.

Tako je romal od kraja do kraja, od dežele do dežele in njegova beseda je bila evangelij. Ubogim je prinesel bogastvo, bolnim zdravje, potrjim radost. Razodel je malodušnim: vsa krivica je v vaših srcih; očistite srca — kje je krivica?

On sam, Markus iz Panonije, ni čutil romarskega trpljenja, ne gladú, ne žeje, ne mraza. Njegove oči so bile uprte v tisočletno kraljevstvo in njegova duša je bila od upanja nasičena in napojena. Ubog in truden je umrl, pokopali so ga za plotom.

Ko so ga pokopali, so se spogledali in so rekli: „Komu njegovo premoženje?“ Njegovo premoženje pa je bila Kristova suknja. Dolgo so govorili in barantali, naposled pa so uganili: Razrežimo jo, to rdečo suknjo, pa si vzemimo vsak svoj kos, kolikor nas je. Ti si mu dal kruha, jaz korec vode, ti slamo za noč, ti si ga pokopal; vsem je dolžan, naj plača vsem!“ In tako so storili. Na devet kosov so razrezali Kristovo suknjo; in poveščala je suknja devet spoznavalcev. Zakaj ostale so na suknji Marijine solze in ostala je Kristova kri.

Komaj se je grešnik dotaknil rdeče suknje, je izpregledal in je spoznal: greh je v krivici, krivica pa je v mojem srcu. In ob isti uri je okusil sladkost trpljenja; kakor rodovitna njiva je trpljenje, ves blagor raste iz njega. Razodeto je bilo, visoko povišano na Golgati pred vsega sveta očmi: le trpljenje samo bo premagalo trpljenje. Trpi, da ne boš trpel, umri, da boš živel!

Ši so v svet dediči Kristove suknje, in so oznanjali tisočletno kraljevstvo. Trpeli so in so umrli v trpljenju in sladkosti. Njih bogastvo pa je ostalo in na stotine je bilo dedičev. Razšli so se, razbegli se na vse strani prostrane zemlje; vsi bogati dediči, lastniki Kristove suknje. Z njim je šel evangelij o trpljenju in v zmagoslavnem poveličanju iz trpljenja. In kakor so trpeli in kakor so umirali v trpljenju: njih dedičev je bilo na tisoče, bilo jih je milijone. Ni bilo gore tako visoke, ne doline tako globoke, da bi ne čula njih glasu . . .

Brat, čemu jokaš? Raduje se in vriskaj od radosti: — tudi ti nosiš Kristovo suknjo, kakor jo nosim jaz. Kakor jaz in kakor silni milijoni trpečih. Pa pride čas in blizu je, ko se bo razodelo vse do konca: da naše trpljenje ni bilo izlito kakor voda v pesek, temveč da nam je pognojilo, zalilo in hranilo večno poveličanje ko se bo razodelo, da je vsaka naša solza osušila tisočero drugih; in ko se bo navsezadnje preslavno razodelo, da smo mi vsi, mi zmagovalci, ki smo trpeli zaradi pravice, nosili rdečo Kristovo suknjo . . .

Ksaver Meško:

Mati in lastovke.

O lastovke drobne, spet ste se vrnila in v veži neugnano čvrčite, kot prejšnja leta vesele in srečne si gnezdece gradite.

Pa pravijo: „Kjer si gnezdo zgradite, očuvate hišo nesreče.“

A moja duša je polna trpljenja, srce polno boli moreče:

Edino mi dete je smrt ugrabila ...

„Uboga! Kako se ne bi žalostila, najdražje, najslajše si izgubila.

A glej, gorje se je to zgodilo, ko nas pod krovom tvojim ni bilo.

A zdaj prinašamo s sabo pomlad: čas petja, cvetja, življenja in nad.

V njej tebi še rana mordà zaceli in nova sreča ti v srcu vsveti.“

Prekmurški razgledi.

Če te zgrabi tisto silno hrepenenje, ki ti dela tvoj svet majhen in ozek in te sili v nove, neznane prilike, nikar se ne obotavljaj, poslušaj glas, ki je v tebi, in pojdi. Če pa te zgrabi to hrepenenje že v poznih letih, takrat pa vrži vse raz sebe, presekaj z vsem na en mah ter zagrabi potno palico in zahvali nebo, da ti je poslalo svoj klic še predno je bilo prepozno.

Kdorkoli pa si, ki si prišel v Prekmurje, zastrmel si, ko si našel narod dober in vdan, vdan še vse preveč, ko si spoznal prilike, ki jih zastoni iščeš tam onstran Mure: kje je naš narod na oni strani pod enakimi prilikami ohranil svoj jezik, kaj jezik, svoje živo narečje, ki se narodu tako živo poda, da bi bilo greh, ko bi ga nova doba hotela popolnoma nadomestiti s takozvano knjižno slovenščino. Človek se kar vpraša, kje je knjižna slovenščina kot narodova last doma? Ako bi rad izvedel, pridi v cerkev k službi božji ter se ozri po klopih: Slehera žica ima svojo knjigo in čita; narod čita, čita svojo lastno narečje, zapisano v molitveni knjigi. Spomni se sedaj na službo božjo tam onstran, kjer so čitale iz molitvenikov komaj kake boljše gospodinje, vse drugo pa je dremalo nad svojim rožnim vencem. In ta jezik, ki je v narodu, ki je narod držal v neizrečeno trdih prilikah, ta jezik se mora še nadalje ohraniti kot posebnost te pokrajine, pa ne samo jezik kot tak, marveč tudi prekmurška imena z dvoglasniki, kakor se morajo ohraniti krajevna imena naseljencev, ki so osnavljali zadrage, vasi in naselja. In sedaj pridejo učenjaki, ki bi hoteli slovenščino vkovati v stalne naglase, ki bi jo hoteli dati pod paragraf, češ če ne boš tako in tako izgovarjal, ne znaš slovenski, nisi sposoben, da učiš in čitaš v tem iz umetničenem jeziku. Prijatelj, le poglej si novo čitanko za srednje šole, da boš vedel, kako govore tisti, ki baje prav govore. Učenjaki ali ste pozabili, koliko škode je napravila „nova“ slovenščina našemu narodu v polpreteklosti, ali hočete s svojim nasiljem pokranjčiti nekdanji kos Štajerske? Na Prekmurje pač niste pomislili, ker bi sicer ne silili prekmurški mladini takih knjig v roke. Hvala Bogu, da gre življenje navzlic zapovedi in prepovedi svojo lepo ravno pot.

Pa kje si še našel toliko pobožnosti in toliko verske strpljivosti? Mirno žive katoličani med evangeličani, med njimi žive židje, in nihče

ne dela drugemu nasilja. Žive sami skromno in zadovoljno življenje, pa puste živeti tudi drugemu: niti cigana nov se ne branijo, pustili so, da se naselijo, da dobe agrarno zemljo, da jih nadlegujejo z beračenjem, to vse mirno in voljno prenašajo, kajti tudi cigani so ljudje, ki morajo živeti. — Pa je prišel baje v zadnjih dneh misijonar iz Amerike ljudi poboljševati, sprejeli so ga, poslušali in ubogali, ker jim je govoril dobro in pametno. Za dobre nauke pa so hvaležni, naj pride odkoder koli.

Nauk in šola sta njihova največja želja. Tam, čisto za madžarsko mejo v Ratkovcih, se mi je potožil popolnoma priprost človek, da hodi njegova deklina dnevno po eno uro v šolo in zopet eno uro nazaj iz Fokovc; pa kaj, to še ni hudo, huje je da ima v tretjem razredu vsak dan le po dve uri šole. Kedaj se pa naj česa nauči, saj bo dorasla, ne da bi vsaj najpotrebnejše znala. Tako je prekmurško ljudstvo, da resnično ljubi svojo šolo in spoštuje učitelja, ki pa mora kar najbolj paziti, da ne zapravi tega spoštovanja. Tudi tam pišejo učitelji prošnje za vso faro, tudi tam vlagajo proteste za previsoko obdavčenje iz leta v leto, pa kje je ostala hvaležnost; zadovoljen si lahko, da te še ne osumijo zakotnega pisarjenja, če si kedaj dobil kakega piščanca bolj po ceni, ko si zbiral podatke in informacije skozi tedne. Kako drugače so napravili B-čani svojemu školniku, ki jih je učil slovensko peti, učil tamburati, delal prošnje za vse skozi deset let: k njemu so prišli in mu prinesli prospekte, da pove, kak pisalni stroj mu najbolj dopade. Ničesar določnega ni povedal, čez teden dni pa je prišel pisalni stroj z zahvalo podpisanih hvaležnih občanov. V takih prilikah idealizem ne zamre in zamreti ne more, ker je kakor blaga misel, večno vračanje večnega posojevanja ... Ker pa ljubijo Prekmurci tako zelo svoje šolstvo, občutijo zelo hudo, da ne morejo doseči celotne gimnazije, da bi sinovi bili in ostali njihovi, ker bi poznali domače potrebe in imeli za nje tudi smisla, tako pa gredo študirat samo tisti, ki morejo in se otresejo domače vpljudnosti in domačih običajev, ko komaj pogledajo preko Mure. Pa kdo bi jim zameril, saj so v letih nerodnih, ko človek misli, da se bo v kratkem moralo vrteti vse okoli njega. Kakor je mati najbolj vesela, če ima svojega otroka v svojem varnem zavetju, tako bi si tudi Prekmurje želelo, da bi moglo vzgajati svoje bodoče vodnike samo doma, to si želi in za ta cilj bi hotelo tudi še kaj žrtvovati. Morda mu bodo ugodnejše prilike izpolnile to željo.

Cankarjevi Hlapci.

Pravijo, da še niso nikoli tako nestrpnno pričakovali nastopa gledališke družine v Sokolskem domu v Murški Soboti, pravijo, da ni bilo še nikoli toliko občinstva, pravijo in pravijo, da ni bilo občinstvo še nikoli tako točno ko tokrat. Pa saj ni čuda, da je nastalo vsesplošno zanimanje, saj je Cankar danes priznana naš največji pisatelj; poleg tega pa se je razvedlo, da so se lotili dramatike sami požrtvovalni ljudje, ki imajo smisla za umetnost, ki ne bodo postavili na oder česa neizdelanega, ki pa tudi ne bodo pustili vsega zanimanja za kako osebno zamerico. In tako je bilo: težave, ki so vedne in stalne pri vseh

diletantih, ki se tudi pri poklicnih igralcih kaj često pojavljajo, da namreč ne smeš ničesar svetovati, ničesar celo grajati, nikjer povedati, kako bi mislil, da bi bilo bolje, tega med to družino ni bilo, da še nasprotno, premalo jim je bilo nasvetov, hoteli so izsiliti grajo, samo da bi mogli podati svoje najboljše. Kdo, ki jih je videl pri vajah, kdo, ki je poznal njih resno hotenje, kdo je mogel sploh misliti, da bi ne bila predstava taka, kakršna mora biti za Cankarjev večer.

In res: ob določeni uri so prihajali vsi, iz vseh krogov, vseh starosti, prišli so celo zunanji, saj je mesečna noč in umetnost kliče. In tako je prišlo, da je bila dvorana razprodana, vse več, da so morali donášati še posebej stolice predno so dobili vsi mesta. In kronan je bil večer z nepresiljenim, odkritosrčnim priznanjem, češ bolje ne morejo igrati niti poklicni igralci. Poznalo se je delo duše cele prireditve, zdravnika dr. Smerduja, poznala se je pa tudi dobra volja vseh igralcev, pa naj so imeli večje ali manjše vloge. Vsi, prav vsi so se vživeli v svoje osebe in stopili iz sebe in bili zgolj Cankarjevi ljudje. Glavno vlogo Jermána je podal z vsem umetniškim občutjem dr. Smrdu sam, Komarja učitelj Ferjan, Hvastjo vodja Niševicer, nadučitelja notar Jezovšek, župnika učitelj Štubelj. Učiteljice so bile Lojzka gdč. Novakova, Geni gdč. Požarjeva, Minka gdč. Krančičeva. V manjših vlogah so sodelovali gdč. Gregorčeva, gdč. Lačenova, gdč. Horvatova in gospa Šterova ter gg. Zrim, Antalič, Fabič, Tot, Lah in Vogrin. Za sigurnost je bila za suflerko gdč. Pirtošek, ki je imela pri vajah pač največji trud, medtem ko bi bila predstava šla tudi brez nje, kajti vsakdo je znal do pičice svojo vlogo. Skratka: bil je jep večer in Murška Sobotna se je nepričakovano vredno poklonila Cankarjevemu spominu.

Komasacija občin v lendavskem srezu

Notranji minister je podpisal dodatno uredbo k reviziji komasacije občin v dravski banovini, nanašajočo se na novo ureditev občin v dolnjelendavskem srezu. Z novo ureditvijo se zmanjša število občin od 12 na 10. Ukinjene so občine Bratonci, Gaberje, Genterovci in Poljana, na novo pa sta formirani občini Hotiza in Lendava-okolica. Ime občine Dolnja Lendava se izpremeni v Lendava. Srez Dolnja Lendava bo obsegal odslej naslednje občine:

1. *Beltinci*, sedež Beltinci (dosedanje upravne občine Beltinci, Ižakovci, Dokležovje, Bratonci, Lipovci in Gančani).

2. *Bogojina*, sedež Bogojina (dosedanje upravne občine Bogojina, Bukovnica, Filovci, Ivanci, Motvarjevci).

3. *Črenšovci*, sedež Črenšovci (dosedanje upravne občine

Črenšovci, Dolnja Bistrica, Srednja Bistrica, Gornja Bistrica, Trnje in Žižki).

4. *Dobrovnik*, sedež Dobrovnik (dosedanje upravne občine Dobrovnik, Kobilje, Strehovci, Žitkovci in Kamovci).

5. *Hotiza*, sedež Hotiza (dosedanje upravne občine Hotiza, Mala Polana, Velika Polana, Kapca in Kot).

6. *Lendava*, sedež Lendava (dosedanja upravna občina Dolnja Lendava, brez kraja Tri mlini).

7. *Lendava-okolica*, sedež Lendava (dosedanje upravne občine Genterovci, Banuta, Mostje, Dolga vas, Dolnji Lakoš, Gornji Lakoš, Gaberje in kraj Tri mlini iz upravne občine Dolnja Lendava).

8. *Odranci*, sedež Odranci (dosedanje upravne občine Odranci, Lipa in Melinci).

9. *Orešje*, sedež Orešje (dosedanje upravne občine Čentiba, Dolina, Petiševci in Pince).

10. *Turnišče*, sedež Turnišče (dosedanje upravne občine Gomilica, Nedeljica, Renkovci, Turnišče, Radmožanci in Brezovica).

Velikonočni nogometni program v Murški Soboti.

Mura je sestavila za velikonočne praznike pester in zanimiv nogometni program. Povabila je namreč najboljšo mariborsko moštvo S. K. Rapid. Naše občinstvo pozna prav dobro Rapidovo moštvo še od lanskega leta, ko je s fair in tehnično dovršeno igro zapustilo najlepše vtise. Rapid je več kot 10 let med vodečimi slovenskimi klubi ter tvori s Primorjem, Ilirijo in Mariborom elito slovenskega nogometa. Rapid ima v vseh moštvenih delih prav dobre igralce, najmočnejši del pa je vsekakor ožja obramba s popularnim branilcem Barlovičem na čelu. Mura nastopi proti renomiranemu nasprotniku v običajni postavi. Tekmi, ki obetata biti borba tehnike in rutine proti elanu, se začneta v nedeljo ob 4. uri v ponedeljek pa ob 3. uri popoldne.

Na velikonočno nedeljo se bosta srečali ob 2. uri popoldne v predtekmi Panonija in zeleno-belo moštvo Mure. Tudi ta tekma obeta prav lep nogomet, saj je Panonija pokazala v letošnji sezoni dobro formo, zeleno-belo moštvo Mure, sestavljeno večinoma iz mladih igralcev, pa ne ostaja mnogo za prvim moštvom.

Na velikonočni ponedeljek se srečata pred glavno tekmo ob 1/2. uri zeleno-belo in novoustanovljeno rumeno-belo moštvo Mure.

Velikonočni program je torej sledeči: v nedeljo dne 1. aprila ob 2. uri Panonija—Mura zeleno-beli, ob 4. uri Rapid—Mura; v ponedeljek ob 1/2. uri Mura zeleno-beli—Mura rumeno-beli, ob 3. uri Rapid—Mura.

Organizacija

Vsem svojim članom želi vsele velikonočne praznike
sreski odbor J. N. S.

Redna letna skupščina sreske organizacije JNS v Murški Soboti se vrši v nedeljo dne 15. aprila točno ob 11. uri v „Sokolskem domu“ s sledečim dnevnim redom:

1. Predsednikov nagovor.
2. Čitanje zapisnika zadnje seje.
3. Poročilo predsednika,
4. Poročilo tajnika,
5. Poročilo blagajnika,
6. Poročilo nadzornega odbora.
7. Govor narodnih poslancev.
8. Poročilo banskih svetnikov,
9. Volitev novega odbora in delegatov za kongres.
10. Resolucije.
11. Samostojni predlogi.
12. Slučajnosti.

Članom ni samo dovoljen vstop, ampak se jih celo poziva k udeležbi, vendar pa se morajo izkazati s članskimi legitimacijami. Nečlanom vstop ni dovoljen. Delegatom odpošljemo te dni poverilnice.

J. N. S. organizacije in njih kulturno delo v srezu.

Sreski odbor je sporočil občinski organizaciji v Prosenjakovcih, da bodo dne 25. marca v Fokovcih predavanja. Predsednik, g. Lippai, je pozdravil predavatelje in se zahvalil tudi občinstvu, ki je v tako obilnem številu zasedlo veliko trato okoli šole. Predavanj se je udeležilo 250 oseb. Kot prvi predavatelj je nastopil gospod šef javne bolnice v Murški Soboti, Dr. Silvij Brandieuf, ki je govoril o čuvanju zdravja, kot največjega zaklada in poglobilni skrbi za ohranitev istega. Razširil je higijeno do njenih največjih ljudskih pogrešk in opozoril na prenositeljice bolezni, na katere kmetski človek najmanj pazi, a so vzrok dolgotrajnim mukam, pohabljenju in pogosto tudi smrti. Narod je dobro pazil na nauke, kar je tuptam tudi izrazil z glasnim odobravanjem.

Kmetijski referent, ing. Eiselt, je v glavnem orisal vzroke slabega današnjega kmetijskega gospodarstva. V živih besedah je predočil ljudem gospodarstvo drugod in pri nas. Poseben pogled v gospodarstvu mu je nudil sprehod iz Vučje gomile v Fokovce. Sadno drevje, ki prinaša ljudem v današnjih časih še vedno lepe dohodke, stoji zapuščeno. Tako ne ravna inozemci z drevjem! Pa tudi drugače nas nadkriljujejo. Zadržno življenje je našemu kmetu še neznan, v tujini je pa edina kmetijska od pomoč, v teh časih. Po daljšem govoru in živahni debati je obljubil predavatelj, da bo še prišel. Takrat se bodo pomenili, katero gospodarsko organizacijo bodo ustanovili, da bodo čuvali sebe in rod pred gospodarsko propadjo.

Član banskega sveta, g. Kuhar, se je dotaknil zasedanja banskega sveta, banovinskega proračuna, ter postavke za kmetijstvo. Opozarjal je članstvo na kmetijsko zavest.

Org. Cankova: Dopis prejeli! Vaši želji bomo čimprej ugodili.

Org. Rogoševci: Dovošljite nam čimprej seznam članstva ter delegate za sresko skupščino.

Proda se en plug lepega gozda v bližini Sebebovec. Poizve se pri KOLOŠA JANEZ, čevljar Murška Sobotna.

DENAR

Dogajajo se slučajji, da se pri plačilu večjih vsot kovanega denarja podtikajo avstrijski tolarji za pet srebrnih kron iz leta 1900 med 50 dinarske kovance, ker so stari avstrijski tolarji po svoji obliki zelo podobni in po velikosti odgovarjajo sedanjim 50 dinarskim kovancem. Za to pazite pri sprejemanju večjih vsot kovanega denarja!

Dne 25. maja 1934 poteče rok za zamenjavo dinarsko-kronskih bankovcev po Din 1000.— (Kron 4000) in Din 100.— (Kron 400), ki se jemljejo iz prometa. Bankovci nosijo podpis: Ministar finansija dr. M. Nincič, ter so brez datuma izdanja in so izdelani v vijoličastomodri barvi.

Bankovce zamenjuje Narodna banka v Beogradu in vse njene podružnice v državi s polno vrednostjo z drugimi bankovci do 25. maja 1934. Po tem dnevu izgubijo omenjeni bankovci vsako vrednost.

V zadnjem času so se pojavile v prometu ponarejeni bankovci po Din 100.— Glavni znaki, po katerih se spozna falsifikate so: Mesto podpisa „član Uprave“, stoji „član Uprave.“ Podpis A. Radovič je debel, a podpis I. J. Bajloni tanek. Simbolična figura je slabo izdelana, posebno prsti so debeli in skrivljeni. Prav tako je tudi slabo izdelana figura kmeta, posebno leva roka. Vodotisk na falsifikatih je izdelan z debelimi črtami, med tem ko je na pravih bankovcih narisani z finimi črtami. Papir pri ponarejenih bankovcih je debel ter se zelo razlikuje od papirja pri pravih novčanicah.

Jožica Faflk:

Čebelarji!

Mnogo tuda in dela, dragi čebelar je bilo treba prestati, predno si popolnoma spoznal to malo, najmarljivejšo, jako koristno, najpridnejšo in še nežno bitje — čebelico. Gotovo te je veselilo, ko si prišel k čebelnjaku k svojimi prijateljicami, rekel bi celo tovarišicam in srečnega si se počutil ob pogledu na nje. Lepo so se razvijale, še skrbnejše ti prinašale sladki med, a ti si ga obiral in spraviljal.

Danes pa dragi moj tovariš je drugače! Upadel ti je pogum, ker ti sirotice v zadnjih letih niso uspevale in nosile medu kot si želel in se nadejal, da celo niti za lastno hrano v zimskem času, kaj šele za tebe in tvoj trud. Moral si jih umetno hraniti, ako nisi hotel gledati, kako ti umira gladu družina za družino. Zato pa sedaj rečeš: „Zakaj bi še nadalje čebelaril, ko se ne izplača.“ Ni res moj dragi! Še z večjim veseljem se okleni njih gojenja, povečaj njih rod,

pomagaj, imej pogum in nado, da ti povrnejo to, kar v zadnjem času nisi dobil in dosegel. Verjemi, da je ravno ta najmarljivejša stvarca ena najhvaležnejših izmed žuželk, ki dela neumorno, seveda če so pogoji za to. Treba je pa potrpljenja, katero bode tudi temu primerno poplačano. Zopet te bodejo razveseljevale, brenčale okoli tebe in nosile ti med, sladko hrano in izvrstno zdravilo za marsikoga našega trpina, v prvi vrsti pa v tvojo korist. Ne pozabi torej, da imaš čebelice, bodi jim hvaležen, ker ti to hvaležnost tudi vračajo.

Kmalu se bode začela prebujati narava, še malo pa zasiže še toplejše solnce in prve cvetke nežne in duhteče v vseh barvah privabljajoče pogledajo iz mrzlih tal. Ko pa odprejo svoje ponosne glavice in ponudijo tisto skromno množico sladkega soka, zabrenčale bodo zopet tvoje ljubljene čebelice, posedale na odprte čaše, ter nosile kapljico k kapljici iz tisočeri cvetk. Ali jih boš uslišal, pa morda jih tudi nebodeš preslišal? Jaz jih ne bi prepustila samim sebi. Sprehajal se bodeš po vrtu, poljih in travnikih, povsod te bodo obdajale in pozdravljale, pele ti pesmico hvaležnosti, da se ti bode kot čebelarju milo storilo. Ti pa jih hočeš zavreči, opustiti njih domove in delo, katero ti je slajšalo mnoga leta življenja — zakaj? Edini vzrok, ki ga navajaš je, ker ti niso toliko donašale, kolikor si želel! Ne dragi tovariš, pomagaj jim raje in jih neguj, ker ti bode tvoj trud obilo poplačan. Prepričaj se!

Ko sem hotela pregledati delovanje čebelarstva tudi v drugih krajih naše domovine, izven mej naše dravske banovine, sem dobila v roke knjigo enega prvih čebelarjev, to je šolskega upravitelja Milana Martinovića (Napredni pčelarstvo, izdala državna štamparija u Beogradu 1930), katero priporočam pač vsakemu čebelarju, da bode na podlagi različnih statistik prišel res do prepričanja, da je čebelarstvo plodonosno, poleg tega pa pridobi še marsikakšne pojme, ki jih do danes še ne pozna.

Tudi jaz bi rada nekaj važnih stvari povedala oziroma navedla, zakaj je čebelica tako priljubljena živalca odkar jo svetovna zgodovina in mi poznamo. Ne bodem pa na dolgo in podrobno razpravljala, temveč samo v nekaj vrsticah, ker bi bilo sicer za celo knjigo.

Kje smo našli znake in dokaze, da je bila čebelica že takrat, ko se je rodila morda prvo človeško bitje na svetu! Najstarejše izkopenine iz vseh dob človeštva, so po večini vsebovale priložene čebelice. Vzroke temu ne vemo, pač se pa da sklepati le na to okolnost, da so jih zaradi nje pridnosti in ljubezni do nje, jemali oziroma polagali v grobove, kakor druge priljubljene predmete. Pozneje so stari Egipčani uporabljali znak čebelice tudi v pisavi t. j. v hieroglifskih napisih na spomenikih in slikah, kakoršne hranijo svetovni muzeji kakor v Londonu, Berlinu, na

Dunaju in drugod, kjer hranijo tudi mnogo drugih lepih stvari, ki kažejo na razvoj čebelarstva in ljubezen do te živalice. Med so hranili na primer v kamenih vrčih, ki so bili hermetično zaprti in mnogo se je našlo takih vrčev, ki jih tudi v ljubljanskem muzeju lahko vidite. Cenili so torej zelo med, ki so ga imenovali „nebeška mana.“ Egipčani, stari Grki in Rimljani so nad vse cenili med kot zdravilo, hrano in pijačo.

Prišel pa je čas, ko so začeli pridelovati sladkor iz sladkorne trsa in pozneje tudi iz sladkorne pese. Tedaj je med seveda mnogo izgubil na veljavi kot oslajevalno sredstvo, vendar pa ne kot zdravilno. Spoznali so pa, da ta umetni sladkor po redilnih snoveh in svojih sestavinah nikakor ne odgovarja medu. Začeli so torej ponovno s čebelarstvom, ki se je razvilo polagoma na tako visoko stopnjo do današnjega dne, ko odvzamejo čebelicam med brez trpinčenja živalic in brez težave, medtem, ko so morali nekoč pridobivati med od divjih čebelic. Cele tedne so stikali za čebelicami, predno so jih našli. Z velikim trudom so iz debelih votlih debel v visokih pragozdovnih drevesih dobili med le na način, da so z veliko težavo preje pomorili rod. V Braziliji žive še dandanes takozvani čebelni lovci. Na obronkih pragozdov nastavijo med in opazujejo odkod prihajajo čebelice ponj in jih potem zasledujejo do onih votlih dreves. V takem, prastarem drevesu se nahaja po navadi več čebelnih družin in po več tisoč kilogramov medu, katerega jim z veliko težavo odvzamejo. Danes jih pa imaš dragi čebelar v bližini svojega stanovanja. Čebelnjak je tako umetno urejen, da z lahkoto odvzameš med, katerega ti te ljube živalce s tako vnemo in pridnostjo nanosijo, samo ako je ugodno vreme in dovolj paše.

Tako je danes. Čebelarstvo je tako zanimivi del gospodarstva, da najde vsakdo, ki se ga enkrat opri-me, svoje največje veselje in zadovoljstvo, ter vedno kaj novega opazi.

Pri vsakem gospodarstvu je pa tudi gospodar. Tako je tudi pri čebelicah. Brez gospodarja v družini in vladarja v državi ni reda. Tudi čebelice so v družinah, a njihov gospodar je matica. V teh družinah vlada tak red in taka točnost, kot nikjer drugod. Vsaka ima svoje določeno delo. Matica skrbi za nov zarod, ene zidajo celice, druge čistijo in krmijo nov rod, tretje zopet prinašajo snov za satje in med i. t. d. Pojdi k pravemu umetnemu čebelarju in poprosi ga, naj ti to vse pokaže in razloži, videl boš in se prepričaj kako pridne so in marljive. Vzljubil jih bodeš in sam jih gojil.

Zatorej dragi čebelar, le z novim veseljem na delo. Bodi zopet vesel in srečen v svojem čebelnjaku med temi nežnimi živalicami in spominjaj se starega pregovora „Delo sladi življenje.“ Prihodnjič ti pa povem še kaj podrobnejšega o čebelicah in našem čebelarstvu v Prekmurju.

TON-KINO

Lastnik G. DITTRICH

v MURSKI SOBOTI**HANS ALBERS v ve-**
lefilmu**F. P. 1 NE****ODGOVARJA**Glazba: Alan Gray. Režija:
Karl Hartl. Po romanu od Kurt
Slodmaka.**Predstave se vršijo:**V PONDELJEK, dne 2. aprila ob 1/24
uri popoldne in zvečer ob 1/29 uri.Iz delovanja Združbe trgovcev
v Murški Soboti.**XIII. redna letna skupščina
Združbe trgovcev v Murški
Soboti.**V soboto dne 24. marca 1934
je imela Združba trgovcev v Murški
Soboti svojo redno letno skupščino v
dvorani „Sokolskega doma“ v Murški
Soboti.Skupščine se je udeležilo 337
članov, nadalje zastopniki gg. Benko
Josip nar. poslanec, srezki podnačel-
nik Otmar Skale, tajnik Zveze trgov-
skih združenj Dravske banovine Kaiser,
tajnik združenja trgovcev v Ljutomeru
Baukart, in član uprave ljutomerskega
združenja Repič, predsednik združenja
obrtnikov v Murški Soboti, Sukitiš
Štefan, in član uprave združenja gos-
tilničarjev v Murški Soboti g. Bac
Ludvik.Predsednik je v svojem poročilu
orisal potek delovanja združbe v teku
preteklega leta, ki ga bomo objavili
v tem listu s poročilom odn. prepisom
zapisnika o tej skupščini.Njegovemu veličanstvu Kralju
Aleksandru in ministru trgovine in in-
dustrije Juraj Demetroviču so se od-
poslale pozdravne brzojavke.Govor narodnega poslanca g. Benko
Josipa:Gosp. narodni poslanec Benko
Josip je po pozdravu vseh navzočih
obširno poročal o delovanju skupščine,
zlasti v dosego omiljenja prvotnega
predloga g. finančnega ministra
radi povišanja davkov. Poziva vse
navzoče, da se sedaj najbolj kot ke-
daj poprej oprimejo konstruktivnega
dela, ker le v slogi in skupnem delo-
vanju so izgledi za boljše uspehe.Izrekel je zahvalo gg. zastopni-
kom in narodnim poslancem, min.
Mohoriču, generalnemu ravnatelju
Krejčiču, ki sta kot člana finančnega
odbora delovala na to, da se je pred-
log finančnega ministra moral spre-
meniti ter smo v glavnem na njuni
pritisk dosegli omiljenje, ker bi sicer
plačevali danes za 100% več davka
kakor ga plačujemo sedaj.Predsednik občine Murška Sobota
g. Hartner je pozdravil vse navzoče
zborovalce kot zastopnike najmočnejšepanoge gospodarskega življenja. Ori-
sal je kot zastopnik občine težek potek
današnjega življenja s pozivom na
navzoče, da vstrajajo v svoji organi-
zaciji, katera je edina možna doseči
uspehe za procvit trgovstva.Tajnik Zveze trgovskih združenj
g. I. Kaiser je obširno poročal o de-
lovanju Zveze in orisal predvidena
dela v Zvezi.Pri tajniškem poročilu je bilo
navedeno, da je v teku prošlega leta
trgovstvo padlo za 35 članov.Blagajniško poročilo izkazuje
Din 66 290 93 dohodkov in Din
61.146 63 na izdatkih in celokupna
imovina Din 202.474 96.G. Benčec Franc je kot pred-
sednik nadzornega odbora Združbe
poročal, da je nadzorstvo pregledalo
vse knjige in priloge ter našlo vse v
popolnem redu in je predlagal upravi
in nadzorstvu razrešnico.Sklenjeno je bilo nadalje, da se
naroči za vse člane glasilo „Trgovski
list“ ako bo tega izdala Zveza trgov-
skih združenj kot tednik tiskan na
štirih straneh.Do časa, dokler pa ta list ne
bo izhajal, pa prejme vsak član še
nadalje tednik „Mursko Krajino“, ki
bo kakor doslej prinašal vse prijave
Združbe, ki so obvezne za vse članstvo.Zborovanje se je zaključilo ob
12.30 uri.**Letna glavna skupščina
Skupne obrtne zadruga v
Murški Soboti.**V nedeljo dne 25. marca t. l. se
je vršila v prostorih Skupne obrtne
zadruga letna glavna skupščina Zdu-
ženja obrtnikov sreza murskosobo-
škega.Skupščine so se udeležili kot
zastopniki oblastev gg. sreski podna-
čelnik Otmar Skale, predsednik velike
občine Murška Sobota Hartner Ferdi-
nand in zastopnik zbornice za trgo-
vino, obrt in industrijo Čeh Franc.Poslale so se udanostne brzo-
javke Njegovemu Veličanstvu kralju
Aleksandru I. in banu dr. Marušiču.Skupščina je potrdila predlog
proračuna za leto 1934 in odobrila
obračun za leto 1933 ter sklenila od-
poslati na merodajna mesta protest
proti otvarjanju podružnic industrijskih
podjetij kakor tudi predlog za uvedbo
pavšalizacije davkov za obrtnike v
vseh krajih, ki štejejo izpod 5000 pre-
bivalcev neglede na to, ako so to trgi,
mesta ali sedeži oblastev.**GOSPODARSTVO****Kaj bomo delali v aprilu.**Ob lepem vremenu imata sadjar
in vrtnar polne roke dela.V sadovnjaku moramo kon-
čati s sajenjem sadnega drevja. Kdor
kasno sadi, mora drevje ob suhem
vremenu večkrat močno zaliti. Da za-
držimo v zemlji vlago, potrosimo dre-
vesne kolobare z dobrim gnojem.
Drevje mora biti osnaženo in obreza-
no vsaj do prve polovice aprila. Kdor
kasno obrezuje, se mu na ranah rada
naseli krvava uš. Napadena mesta na-mažemo z mastjo ali lanenim oljem,
dober je tudi kolomaz.S cepljenjem in precepljenjem
končajmo čim prej. Preostale cepiče
zakopljimo v senčnatem kraju, da
bomo z njimi cepili za lub.Ob mrzlih nočeh pokrijmo cve-
toče marelice in breskve, da nam ne
pozebejo. Proti fusikladiju, kodri na
breskvah in marelicah, kakor tudi
proti rožičavosti češpelj škropimo še
golo drevje z 2% galico. Po cvetju
zadostuje 1/2%. Na drevju se poka-
žejo prve listne uši. Škropimo jih ta-
koj s tobačnim izvlečkom. Na raz-
prostitute rjuhe otrešajmo ob jutrih razne
živalske škodljivce in jih uničimo.Na zelenjadnem vrtu mora
biti zemlja preštihana, da se ne raz-
raste plevel. Pota naj bodo osnažena
in če treba, na novo posuta. Vrt mora
biti popolnoma urejen. Sejemo solate,
redkvico, špinačo, peso, korenje, pe-
teršilj in razna kuhinjska zelišča. Ako
še nismo posadili česna in čebulka,
ne odlašajmo več.Sadimo v drugič grah. Ako je
posebno ugodno vreme, sadimo ko-
nec meseca nizki fižol, vendar samo
za poskušnjo.Iz toplih gredpresajamo v za-
tišne in solčne lege karfijole, rani
ohrovč, in zelje, proti koncu meseca
pa tudi kolerabe. V začetku aprila
sejemo kasno zelje, proti koncu pa
rožni kapus, pozne karfijole in pod-
zemsko kolerabo.Tople grede moramo ob le-
pem vremenu pridno zračiti in po
potrebi zalivati. Ob hladnih nočeh jih
dobro pokrivajmo, da se preveč ne
ohlade. Na tople grede sadimo ku-
mare in pikiramo paradiznike.Na cvetičnih gredicah cve-
to tulipani, hijacinti, mačehe in druge
oznanjevalke lepših dni. Proti koncu
meseca sadimo montbrecije, gladijole
itd. Razdelimo gomolje dalij in kan.
Posadimo jih v zaboje in lonce, da
jih nakalimo. Na prosto jih ne sme-
mo še saditi. Pač pa sejemo na stal-
no mesto astre, mak, resedo, kapu-
cinke, ostrožnike i. dr.Vrtnice obrežemo in privežemo
h kolom. Novo vsajene nizke vrtnice
prisujemo s prstjo. Visoke pa položi-
mo na zemljo in jih pokrijemo s prstjo,
listjem ali vejami, sicer se rade posuše.Sobnim cveticam prija po-
mladno solnce. Nudite jim dosti soln-
ca in skrbite za primerno vlago. Vse
necvetoče lončne cvetice presadimo v
svežo in rodovitno zemljo.V kleti začne odganjati zelen-
jad in razni gomolji, pri preobili vlagi
se pokaže tudi plesen in gniloba. Da
to preprečimo, odpirajmo ob lepem
vremenu okna in duri, da prepriha
svež zrak zaduhle prostore in odnese
preobilo vlago. Sk.**Škropljenje sadnega drevja.**Pod tem naslovom je izšel do-
pis v Murški krajini z dne 4. III. t. l.
na račun „sadjarske in vrtnarske po-
družnice v Gor. Lendavi“ Dopisnik
je hotel s tem dopisom vplivati na
člane te gospodarske ustanove in na
ostale sadjarje, naj bi se čim slož-neje in v večjem številu strnili in de-
lovali na tej kmet. panogi, ki je po-
sebnost za naše Goričko velike kulture
in gospodarske važnosti. Z dopisom
je hotel le pokazati, kako malo za-
nimanja je še med tuk. prebivalstvom
za sadjarstvo, in opozoriti naj bi se
začelo bolj delovati na tem polju.Naj pa pripomnim, da je pobud-
nik te zelo koristne gospodarske
ustanove, ki je edina v tem kraju in
ima največje zasluge ravno tajnik, g.
Bačič Franc, ki se tudi vedno žrtvuje
za povzdigo te podružnice in kmet.
gospodarstva. Tako je dal na razpo-
lago podružnici lastno sadno škrop-
pilnico, katere se članstvo pridno po-
služuje. Na prvem mestu je pri vsaki
prireditvi, ki jo priredi to društvo, in
jo gmotno podpre. Tudi ostali od-
borniki so skrbni gospodarji in delu-
jejo po svojih močeh, vendar želim še
globljega delovanja, da pride zadruga
do večjega razmaha.Uvidevam pa, da se tukajšnje
prebivalstvo po večini mnogo premalo
zanima za to zelo koristno in važno
gospodarsko ustanovo, krog katere
bi se moralo strniti, ker mu je le v
nelzmerno korist za življensko gospo-
darski in kulturni obstoj in napredek,
a žalibog je še premalo uvidevanja.Tem potom pozivam vse člane
in druge gospodarje da se strnemo
in skupno delujemo za povzdigo na-
šega doma in narod. blagostanja. G.
dopisnik pa naj bi še večkrat bodril
s primernimi članki za povzdigo kmet.
gospodarstva.Predsednik
sad. in vrt. podružnice
v Gor. Lendavi.**Življenje v obdelani zemlji.**S skrbno pripravo in razumnim
obdelovanjem zimske prahe dosežemo
t. zv. „godnost“ zemlje. Godna zem-
lja se že na zunaj dobro pozna. Tudi
težka zemlja, ki jo je v surovih braz-
dah predelal zimski mraz, je rahla in
grudičasta, ima torej razmeroma več-
jo prostornino nego zbita, neobdela-
na zemlja, ter je gobasta in elastična
kakor dobro shajano testo. Taka zem-
lja je temnejše barve, ni premokra in
se tudi tako brž ne izžusi, marveč
ostane sveža celo v najhujši vročini.
Razentega se v dobro obdelani in
prezračeni zemlji pomnože in fino
porazdale take rudninske snovi, ki jih
koreninice lahko použijejo brez več-
jih naporov. V godni, močni zemlji
je pa tudi delovnost koristnih bakteri-
jev najbolj živahna in plodonosna.Zemlja namreč ni mrtva masa in
je „delovna“ baš zato, ker prebivajo
v zgornjih plasteh prsti milijoni in
milijarde silno važnih, a človeškemu
očesu nevidnih živih bitij. Godnost
zemlje se ne da kar poljubno prisiliti
z umetnimi sredstvi; ne bo postala
zemlja godna, če bi jo n. pr. šele
spomladi, tik pred setvijo začeli ob-
delovati in drobiti na vse kriplje.
Zemlji moramo dati prilike in časa,
da se priroda sama v njej udeleži,
da torej priroda sama izvrši v njej
čudodelne preosnove. Zimski mraz
ustvari grudičasti sestav preorane
zemljo ter jo na ta način fino prezrači

in usposobi za koristne preosnove. Novejša raziskovanja so dognala, da baš tista majčkena, le pod povečalnim steklom vidna bitja (mikroorganizmi) — razni bakteriji, alge in dr. — v prav veliki meri pospešujejo godnost zemlje. Ta majčkena bitja žive največ v površju obdelane zemlje, kjer dobe za svoj razvoj potrebno količino zraka in vlage; dobro se počutijo zlasti v takih tleh, ki vsebujejo dovolj apna in humusa (ostankov rastlin, hlevskega gnoja). Bogate žetve se ne dosežejo samo z obilnim dodajanjem raznih rodilnih snovi, temveč moramo preskrbeti zemljo tudi z dovoljno množino na mikroorganizmih bogatega humusa. Predpogoj za bogoten razvoj koristnih zemeljskih bakterijev je torej *pravočasno obdelana, prezračena in zagnojena zemlja.*

V 1 cm³ dobre obdelane zemlje se najde čisto čez 10 milijonov bakterijev. Če si predočimo, da so ti bakteriji povprečno po tričetrt mikrona (t. j. tisočinke milimetra) debeli in po en in pol mikrona dolgi, ter bi omenjenih deset milijonov tesno skupaj zložili, potem bi to ogromno število bakterijev izpolnilo šele prostor ene 1/100 mm³, torej ene stotinke kubičnega milimetra. Šele z eno milijardo (tisoč milijonov) bakterijev, bi napolnili 1 mm³, torej šele tisoči del 1 m³. Če se torej v 1 cm³ zemlje nahaja 10 milijonov bakterijev, imamo pred seboj še vedno skoraj samo prst.

Razni bakteriji povzročajo prav mnogovrstne preosnove v obdelani zemlji, n. pr. gnitje in trohnenje; nekateri nabirajo dušik iz zraka, drugi spet pretvarjajo amoniak iz gnojil v solitre (soli dušične kisline), ki so najlažje dostopna dušična hrana za rastlinske korenine, a nekateri so pa tudi škodljivi n. pr. oni bakteriji, ki povzročajo razpad solitrov, iz katerega uhaja tedaj sloboden dušik v podobi plina v zrak.

Kakor vsem živim bitjem je potrebna tudi bakterijam za uspešen razvoj *primerna toplota*, čeprav prenesejo bakteriji tudi prav nizke in visoke toplote. Dokler je zemlja zmraznjena, je življenje bakterijev v splošnem bolj počasno in mrtvo. Razne vrste bakterijev se najbolje počutijo pri različnih temperaturah, navadno pri 20 do 30° C. So pa nekateri bakteriji, ki tudi pozimi prav učinkovito vrše koristne preosnove v obdelani zemlji. Zelo važno je n. pr. delovanje tistih bakterijev, ki tudi v najostrejši zimi še vedno pomalem razkrajajo beljakovine iz gnoja in rastlinskih ostankov ter s tem pomnožujejo zalogo amoniaka v zemlji.

Ko se pa spomladi zemlja nekoliko ugreje, je delovanje bakterijev seveda tem živahnejše. Takrat se začne s polno silo udejstvovati milijoni in milijoni koristnih in škodljivih mikroorganizmov. Znano nam je, kako ugodno učinkuje spomladi že manjša porcija čilskega solitra na orumenele ozimne, ki baš v zgodnji pomladi, dokler je zemlja še prehladna, ne dobe iz zemlje zadosti dušičnate hrane (solitrov), ki bi jo kore-

nine lahko brž sprejele, kajti bakteriji, ki pretvarjajo amoniak v soliter, začno delovati šele tedaj, ko se segreje zemlja vsaj na 5° C. Živahna konkurenca milijonov in bilijonov koristnih in škodljivih bakterijev in glivic, ki sodelujejo pri ustvarjanju godnosti zemlje, doseže v vlažni, topli pomladi svoj višek; preko poletja živahnost mikroorganizmov vsled pomanjkanja vlage močno opeša, in šele deževna jesen njih delovnost zopet poži.

Močna in dobro pripravljena zemlja spomladi zadiši. Če imaš srce za domačo grudo, te ta mogočno sveži duh pomladne zemlje naravnost omami in vsega prevzame. To je vonj življenja, duh dela in žive nove moči, ki kipeč iz preorane njive spominja mene in tebe na sladko trpkost življenja: „V potu svojega obraza boš jedel svoj kruh!“

Pobogšajte krumpiše.

Za krumpiš je pri nas najbogša zemlja, primeren zrak i je najrentabilnejši kmetski pridelek današnjega časa, zato bi ga mogli dosta saditi, da si kmetske dohodke povišamo. Ar pa je potrebno, da se s sortov prilagodimo k potrebi trga, zadostimo želji konzumenta, je obednim dužnost nas sami, da pridelamo enotno (standard) blágo. Najbole se iščejo „Kresnik“ (Šneflope, Hópehely) „Oneida“ i „Rožnik“ (lainsko leto se „Rožnik“ ni iskao). Čisti, zdrav i debeli krumpiš ene enáke sorte lahko dobro odáš. Táki semenski krumpiš se zdaj skrbi naročiti s podporo i bánovina i kmetski odbor, ali zakaj se té prilike narod bole ne poslúži je vganka. Da nega pejnez je ne vzrok, zato da svojega 15 para falej lahko odá, pa je prišo do zdrave iskane sorte. To je samo konzervativnost na lástno škodo. Samo krumpiše že itak vsáke (največ) tri lejta spremeniti trbej, če ščemo sorto ki je dobra obdržati. Če pa ščemo dosta pridelka, pa je potrebno dati kálijevo sol i malo superfosfata ki se dobro rentira.

Konj „Nónius“

Splošno želejnje naši konjski vértov se je čúlo že več let, da bi se naša konjereja spremenila, toje prilagodila k vremena tekaji, časi primerne. Težki konj, ki nam je slúžo za prevažanje težkih bremen, ga je izpodrino automobil. Pleméniti toga konja za mesnico pa je najvékša gospodarstva škoda. Zelo se je srednjega tipa konj, sposoben za splošno kmétsko potrebo, gledé na rentabilnost.

Na zádni konjerejski anketi splošna vpeljítev konjske pasme „Nónius“ nej se je mogla dosegnoti, vendar se je pa doségnolo to, da se dovoli pleméniti „Nóniusa“ na podlagi „Konjerejski selekcijski društva“ ali zadrugaj. Zavolo toga napredni konjski vértovje, ki spoznajo vrednost toga konja i vrednost samopomoči denéšnji časov, so vnesli misel, da si to organizácijo stvorijo, v okviru te organizácije pa kúpijo ednoga „Nónius“ žrebca. Da se to naj uresniči, v tá namen bode dne 31. márcá, na veliko soboto ob 5. vóri popoldné v Predanovci, v národnoj šoli zborovanje, na štero se tudi témpotom pozivajo vsi napredni konjerejci. Pridite vsi, da bode te čúli zakoj se ide, — za našo konjerejo.

Kmetijsko filmsko predavanje

bo v nedeljo 8. aprila t. l. ob 11 uri v Sokolskem domu v M. Soboti. Vstopnine ni. Pridite vsi!

Skladišče kmetijske družbe v Puconci

je precej bogato založeno z vsemi kmetijskimi potrebščinami. Vsakovrstna umetna gnojila, vrtnarska i sadjarsko orodje, plúgi, bráne so na zalogi. Burgundije semen je originálno nemško i friško. Poslúžite se svojega skladišča.

Žrčne cene:

Ptujski sejem. Prignanih je bilo 105 konj, 135 krav, 65 telic, 100 volov in 16 bikov, skupaj 421 glav živine. Prodanih je bilo 192 glav. Povprečne cene za kg. žive teže so bile sledeče: krave 1.75—3.50, telice 3.25—4. biki 3—4, konji po kakovosti od 1.300—3.250. Svinjski sejem je bil kar se dogona tiče, prav dobro založen. Kupčija pa je bila srednja. Prignanih je bilo 398 ščetinarjev, prodanih pa 151. Povprečne cene so bile sledeče: Peršutarji 6—7, polmastne 7—8, za kg. žive teže, mrtve teže 9 Din. Prasci 6—12 tednov stari so se prodajali po kakovosti od 100 do 175 Din za komad.

Svinjski sejem v Celju. Dogon: 329 prašičev razne starosti in velikosti. Prodanih je bilo komaj 55 komadov, ker kupcev ni bilo. Cene so bile sledeče: prašiči v starosti 7—8 tednov 125—140 Din, 2—3 mesece 250—330 Din, 4—5 mesecev 500 do 600 Din, 6—7 mesecev 600—700 Din, 8—10 mesecev 700—800 Din in 1 leto stari 850—900 Din.

Novosadska blag. borza
Pšenica: Baška okolica, Novi Sad in sremska 101—103, okolica Sombor 100—102, srednjebaška 102 104, gornjebaška in ladja Begej 103—105, baška okolica, slavonska 106—107, gornjebanatska 99—101, južnobanatska 98—100 Din.

Ječmen: baški sremski 72.50—75, pomladni 82—84.

Koruza: baška sremska stara 80—81, okolica Sombor 81—82.

Fižol: baški, sremski brez vreč 110—112.50.

! POZOR BIKIKLISTI !

PONIKLANJE STARIH BIKIKLOV.

V ognju emajlirano Din 70.—

GUSTAV DITTRICH
Murska Sobota.

J. 1143/33—8

Dražbeni oklic

Dne 27. aprila 1934 ob 1/2 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sodišču v sobi št. 18. dražba nepremičnin hiše, travnikov in gozdov.

Zemljiška knjiga Gerinci 1/2 vl. št. 54, 60, 438, 1/4 vl. št. 278, 374 in 4/10 vl. št. 254.

Cenilna vrednost: 41.148 Din. Vrednost pritikline: 15.120 Din. Najmanjši ponudek: 27.432 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpозnejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljaviti glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v M. Soboti, dne 12./3. 1934.

J 1893/32

Dražbeni oklic

Dne 27. aprila 1934 ob 1/2 9. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 18. dražba nepremičnin hiše (pekarija.)

Zemljiška knjiga Rogaševci vl. št. 295.

Cenilna vrednost: 75.700 Din.

Najmanjši ponudek: 50.468 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpозnejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradi deski sodišča.

Sresko sodišče v M. Soboti, dne 12./3. 1934.

VELIKA SORTIRANA ZALOGA NAJLEPŠIH DARIL ZA

BIRMO

Po nizki ceni imam dobre žepne ure, lepe verižice, ogrlice, prstane, uhane itd. iz zlata in srebra.

Pri vsakem nakupu, na željo graviram brezplačno monogram ali imena, na darila.

Kupujem razno staro zlatino po najvišji dnevni ceni.

DITTRICH FRANJO

urar, draguljar in optik
MURSKA SOBOTA

J 867/33—8

Dražbeni oklic

Dne 20. aprila 1934 ob 1/2 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 18. dražba nepremičnin gozdov, njiv in travnikov.

Zemljiška knjiga Ženavlje vl. št. 33, 90, 115, 120, 83, 88, 93, 124, 125.

Cenilna vrednost: 20.750 Din.

Najmanjši ponudek: 13.833.32 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe je oglašiti pri sodišču najpозnejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v M. Soboti, dne 9/3. 1934.

Prodám

radi smrtnega slučaja v Dolnji Lendavi št. 82. enonadstropno hišo na Glavnem trgu nasproti cerkve. Prodám tudi 18 kat. oralov njive in travnikov. Poizve se pri Dr. FILKOR MÁRTONNOVJ, v isti hiši.

Eladó

haláleset miatt Dolnja Lendaván 82. számú emeletes ház a főtéren, a templommal szemben és 18 kat. hold szántó és rét. — Érdeklődni lehet Dr. FILKOR MÁRTONNÉNÁL ugyanezen házbán.